Cauza civilă nr. 2-23028961-12-2-24022023-1 (2-3956/23)

HOTĂRÂRE
În numele Legii

25 septembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru),
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Russu Natalia
Grefier Poiată Valeria

în sediul instanței, în ședință de judecată publică, în procedură contencioasă, în limba română, examinând cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva lui *****, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

constată:

1. La 23 februarie 2023, ***** a chemat în instanța de judecată pârâtul *****, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.
2. În motivare, reclamantul învederează că, la data de 14 august 2018, cet. ***** a luat cu împrumut de la el, suma de 18 500-00 Euro. În acest sens, a fost întocmită recipisa, din aceeași dată. Conform recipisei, debitorul se obligă să reîntoarcă suma datorată, la data de 01 martie 2020, însă până în prezent, Pârâtul nu a restituit împrumutul. Relevă că, la data de 07 mai 2020 și la data de 12 februarie 2023, a expediat somații către debitor, conform adresei din recipisă. Indică faptul că, prezentele somații au fost recepționate de către pârât, însă până în prezent Pârâtul nu a reacționat nici într-un fel la somațiile expediate. Susține că, prin acțiunile sale ilegale, pârâtul încalcă normele de drept ce reglementează executarea obligațiilor de către participanții la circuitul civil, stipulate în art. 858 Cod Civil al RM, care reiterează că „Temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credință, la locul și în momentul stabilit”, or efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă a prestației la care s-a obligat. Mai relevă

faptul că pârâtul, acționând cu rea credință, încalcă legislația și se eschivează prin orice modalități de la executarea obligației sale, or conform art. 901 Cod Civil al RM, în cazul neexecutării obligației, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă. Conchide că pârâtul ***** nu și-a onorat obligațiunile contractuale. Respectiv, are dreptul să se adreseze în instanță pentru a încasa datoria, dobânda de întârziere și cheltuielile de judecată. Prin acțiunile sale ilegale, pârâtul încalcă și normele de drept ce reglementează executarea obligațiilor de către participanții la circuitul civil, stipulate în art. 858 Cod Civil al RM, care reiterează că „Temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credință, la locul și în momentul stabilit", or efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă a prestației la care s-a obligat. Relatează faptul că pârâtul, acționând cu rea credință, încalcă legislația și se eschivează prin orice modalități de la executarea obligației sale, or conform art.774 Cod Civil al RM, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Conchide că pârâtul nu și-a onorat obligațiunile contractuale. Respectiv, are dreptul să se adreseze în instanță pentru a încasa datoria și penalitățile. Totodată, atrage atenția că, în asemenea circumstanțe, Pîrîtul se plasează în situația unei îmbogățiri nejustificate care potrivit art. 1979 Cod Civil, alin. (1) "Dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea."

3. *În drept*, acțiunea reclamantului a fost fundamentată pe dispozițiile de la art. art. 774, 775, 776, 885, 862 alin. (2), 901, 992, 1242 alin. (1), 1248 alin. (1), 1980 alin. (1), 1984, 1985, 1991, 1992, 1998, 1999 din Codul civil și **a solicitat** încasarea din contul lui ***** în folosul lui ***** a sumei de 18500,00 Euro, cu titlu de datorie și cheltuielile de judecată.
4. *În ședința de judecată*, reclamantul *****, citat legal, nu s-a prezentat, fiind reprezentat de către avocatul *****.
5. *În ședința de judecată*, reprezentantul reclamantului, avocatul *****, a pledat pentru admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.
6. *În ședința de judecată,* pârâtul *****, citat legal, nu s-a prezentat, fiind reprezentat de către avocatul Platon Eduard.

7. *În ședința de judecată,* avocatul Platon Eduard, în interesele pârâtului, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată. A menționat că pârâtul a fost forțat să semneze recipisa, dar suma dată nu a fost acordată în calitate de împrumut, a fost o investiție a reclamantului, care la data presupusului împrumut și în prezent are statut de primar al localității și pentru a nu a fișa venitul dat, s-a înțeles cu pârâtul, acesta fiind specialist în creșterea ciupercilor, tehnolog. A explicat că, în încăperile propuse de către reclamant, cu sursele financiare ale reclamantului, au încercat să crească ciuperci, însă cu părere de rău, afacerea dată a eșuat, ceva din punct de vedere tehnic nu s-a primit și roada a fost pierdută. A mai indicat că, s-a încercat de câteva ori să mai planteze ciupercile, însă în final a eșuat afacerea și reclamantul a convins pârâtul să formuleze și să semneze recipisa dată. La fel, a invocat că suma dată a fost acordată în calitate de împrumut așa cum prevede codul civil, adică se întocmește recipisa și se transmit bani, dar banii dați de reclamant au fost investiți, menționând că nu există niciun împrumut. A comunicat că, au fost careva investiții, un risc asumat de către ambele părți într-o afacere, care a eșuat. A specificat că, din cauza că afacerea a eșuat, reclamantul a considerat că vinovat este pârâtul, deoarece el era specialist tehnolog în creșterea ciupercilor și în asemenea circumstanțe, pârâtul a fost într-un mod oarecare obligat să întocmească și să semneze recipisa. A mai susținut că nu consideră că a existat un împrumut în ordinea prevăzută de codul civil. A relevat că, în cazul de față, nu este vorba despre un împrumut, ci despre o investiție, reclamantul asumându-și un risc, însă până la final, l-a trecut pe partea pârâtului. A menționat că careva probe legate de investiția dată nu deține, pârâtul nu a avut deschisă o întreprindere pe numele său, aceasta a fost doar o tentativă de a crește ciuperci, neoficial, fără acte. A mai comunicat că, pârâtul a depus plângere la organul de urmărire penală, în legătură cu recipisa dată. A specificat că recipisa dată nu a fost contestată. A invocat că reclamantul transmitea pârâtului careva surse financiare pârâtului, dar nu în euro, ci în valută națională, pentru a procura careva producție și pentru a efectua careva lucrări. A menționat că clientul său nu ducea evidența sumei ce a fost transmisă pe parcursul unui an, de aceia nu pot spune că a fost transmisă anume suma de optsprezece mii și ceva, iar conținutul recipisei a fost dictat de către reclamant. A comunicat că, la întocmirea recipisei au fost prezenți doar reclamantul cu pârâtul.

Aprecierea instanței de judecată.

8. Analizând motivele acțiunii înaintate, criticile formulate la aceasta, examinând probele prezentate pentru dovedirea celor invocate de către părți și prevederile

legale ce guvernează speța, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, acțiunea înaintată de către ***** împotriva lui *****, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, se admite integral.

9. Din textul art.130 alin. alin. (1), (2), (3) Cod procedură civilă, rezultă că ”*Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei*.”
10. În temeiul art.239 Cod de procedură civilă, ”*Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată*.”
11. Potrivit prevederilor art.240 alin. (1) din același Cod, ”La deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină *circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii”, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) din același articol, ”Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii*.”
12. Asupra cauzei de față, instanța de judecată a stabilit situația de fapt potrivit căreia, la 14 august 2018, ***** a întocmit recipisa, prin care confirmă că a luat cu împrumut suma de 18500,00 Euro de la ***** și prin care s-a obligat să restituie împrumutul la 01 martie 2020. (f.d. 16, 30)
13. Este de accentuat că, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtului, avocatul Platon Eduard, a negat faptul luării cu împrumut a sumei de 18500,00 Euro de către pârâtul ***** de la reclamantul *****, dar a confirmat faptul că recipisa a fost întocmită de către pârât.
14. Cu privire la cel din urmă aspect, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtului, avocatul Platon Eduard, a invocat precum că, în realitate, pârâtul a fost forțat să semneze recipisa. A explicat că, suma din recipisă, de fapt, a fost o investiție a reclamantului, care s-a înțeles cu pârâtul, ca ultimul, fiind specialist în creșterea ciupercilor și tehnolog, din sursele financiare ale reclamantului, să crească ciuperci, însă, afacerea dată a eșuat, ceva din punct de vedere tehnic nu a ieșit și roada a fost pierdută. A comunicat că, au fost careva investiții, un risc asumat de către ambele părți într-o afacere, care a eșuat și nu a fost un împrumut. Reclamantul

a considerat că vinovat este pârâtul, deoarece el era specialist și tehnolog în creșterea ciupercilor și în asemenea circumstanțe, pârâtul a fost într-un mod oarecare obligat să întocmească și să semneze recipisa. A mai susținut că, nu a existat un împrumut în ordinea prevăzută de codul civil.

15. În conformitate cu art. 117 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă ”*Probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor*.”
16. Articolul 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă reglementează că, ”*Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.”
17. Articolul 121 din Codul de procedură civilă prevede că, ”*Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*.”
18. În conformitate cu art. 131 alin. (1) Cod procedură civilă ”*Explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicaţiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulţi coparticipanţi procesuali, instanţa, în funcţie de circumstanţele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanţilor sau numai a unora din ei. Instanţa poate considera suficiente pentru proces circumstanţele determinate în baza explicaţiilor uneia dintre părţi dacă cealaltă deţine proba solicitată de instanţă, dar nu o prezintă*.”
19. Așa fiind, instanța de judecată accentuează că, sarcina prezentării probelor este obligația ambelor părți, în temeiul regulii potrivit căreia fiecare parte trebuie să-și dovedească pretențiile și obiecțiile sale.
20. Efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt ale cauzei va cădea asupra părții care a avut posibilitatea şi care trebuia să se asigure cu probă veridică fără a suscita îndoieli.
21. Este de reținut că, pârâtul ***** nu a prezentat în judecată nicio probă întru justificarea circumstanțelor de fapt pe care și-a întemeiat poziția de apărare,

rezumându-se doar la explicațiile avocatului Platon Eduard în interesele pârâtului, date în cadrul ședinței de judecată.

22. Astfel, avocatul Platon Eduard a confirmat că, pârâtul nu deține careva probe care să confirme investiția în afacerea cu ciuperci, circumstanțe apreciate ca fiind pur declarative.
23. A mai comunicat avocatul Platon Eduard că, pârâtul a depus plângere la organul de urmărire penală, în legătură cu recipisa dată, dar nu a prezentat careva aprobe în acest sens, nici copia plângerii și nici nu a confirmat faptul pornirii urmăririi penale sau refuzului în pornirea urmăririi penale, circumstanțe apreciate ca fiind pur declarative.
24. A mai specificat avocatul Platon Eduard că, recipisa dată nu a fost contestată de către pârât, ultimul nu a solicitat constatarea nulității recipisei în instanța de judecată.
25. A menționat avocatul Platon Eduard că, pârâtul nu ducea evidența sumei ce a fost investită în afacerea cu ciuperci, de aceia nu poate spune că a fost transmisă anume suma de 18500,00 Euro, iar conținutul recipisei a fost dictat de către reclamant, însă careva probe care să dovedească cele relatate nu au fost prezentate în judecată.
26. În context, se accentuează că, elementele de fapt ce rezultă din explicaţiile părţilor pot fi admise în calitate de probe numai în condiția când pot fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe, însă pârâtul a eșuat să prezinte careva probe în acest sens, pe cale de consecință, instanța de judecată apreciază faptele comunicate de către avocatul Platon Eduard, în interesele pârâtului *****, ca fiind insuficiente pentru a fi stabilite cu certitudine și pentru a fi luate în considerație la pronunțarea hotărârii judecătorești.
27. Se reține că, pârâtul ***** nu a prezentat probe pertinente și utile care să dovedească existenţa circumstanţelor de fapt invocate.
28. În atare împrejurări, pentru a se pronunța astfel, instanța de judecată va lua în considerație proba prezentată de către reclamantul *****, recipisa din 14 august 2018, pe care a întocmit-o pârâtul *****, circumstanță confirmată și de către avocatul pârâtului în cadrul ședinței de judecată, iar circumstanța despre acordarea împrumutului în sumă de 18500,00 Euro nu a fost răsturnată de pârât.
29. Se reiterează că, reclamantul ***** a invocat că pârâtul ***** a luat cu împrumut suma de 18500,00 Euro, fapt ce se demonstrează prin recipisa prezentată în judecată, în original.
30. Având în vedere că, recipisa cu privire la primirea împrumutului a fost întocmită la 14 august 2028, în temeiul art. 7 din Codul civil în redacția în vigoare de la 01 martie 2019, coroborat cu Legea pentru punerea în aplicare a Codului civil al

Republicii Moldova nr. 1125-XV din 13 iunie 2002, instanța de judecată va soluționa cauza civilă în conformitate cu Codul civil în redacția în vigoare până la 01 martie 2019.

31. Este de atenționat că, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul *****, a confirmat faptul că, în drept, întemeiază cererea de chemare în judecată în baza normelor de drept civil în vigoare la data întocmirii recipisei, adică potrivit codului civil în vigoare până la 01 martie 2019.
32. Reieșind din pretențiile deduse judecății, temeiul de drept invocat pe parcursul examinării cauzei și circumstanțele de fapt constatate, instanța de judecată concluzionează că, raportul juridic material-litigios dintre reclamantul ***** și pârâtul ***** este prezumat în materia răspunderii civile contractuale.
33. Astfel, conform art. 195 Cod civil ” *Act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligaţiilor civile*.”
34. Potrivit art. 196 alin. (3) Cod civil ” *Actul juridic bilateral este manifestarea de voinţă concordantă a două părţi*.”
35. În textul art. 210 alin. (1), alin. (2) Cod civil, este reglementat că ”*Trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.. În cazul în care, conform legii sau învoielii între părţi, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atît prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părţi, cît şi printr-un schimb de scrisori, telegrame, telefonograme, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat*.”
36. Conform art. 666 alin. (1), alin. (2) Cod civil ” *Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic*.”
37. Din textul art. 867, alin. (1) Cod civil rezultă că ” *Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date*.”
38. Așa fiind, sub auspiciile normelor de drept citate *supra*, raportate la circumstanțele de fapt stabilite, instanța de judecată apreciază că reclamantul ***** și pârâtul *****au încheiat, de fapt, un contract de împrumut, în baza căruia, reclamantul și pârâtul s-au obligat reciproc, astfel, reclamantul s-a obligat să dea în proprietate

pârâtului suma de 18500,00 Euro, iar pârâtul s-a obligat corelativ să restituie împrumutul până la 01 martie 2020.

39. Așa fiind, din conținutul art. 8, alin. (1), alin. (2), lit. a) Cod Civil rezultă că, ”*Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice*.”
40. Conform art. 512 alin. (1) Cod civil ” *În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face*.”
41. Din textul art. 514 din același Cod se arată că, ” *Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii*.”
42. Potrivit art. 572 alin. (1), alin. (2) Cod civil, ”*Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit*.”
43. Precum s-a dovedit, reclamantul ***** și-a executat obligația de a acorda împrumutul pârâtului ***** și s-a constatat cu certitudine că pârâtul nu și-a executat obligația corelativă de a restitui împrumutul la data scadentă din 01 martie 2023.
44. Instanța accentuează că, în baza recipisei menționate, cu evidență rezultă un raport juridic obligațional între părți, în baza căruia pârâtul este obligat să restituie suma primită în proprietate pentru perioada concretă.
45. Pe această linie de gândire, instanța de judecată stabilește că, în baza recipisei (contractului de împrumut) din 14 august 2018, pârâtul nu au restituit suma de 18500,00 Euro, astfel, reclamantul ***** este îndreptățit să revendice silit din contul pârâtului datoria.
46. Interpretând într-o manieră coroborată normele legale citate *supra*, raportat la situația de fapt constatată la examinarea cauzei, instanța de judecată va dispune încasarea silită din contul pârâtului ***** a datoriei în sumă de 18500,00 Euro.
47. În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, ”*Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei*.”
48. Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă ”*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial,*

acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului."

49. În speță, ca parte căzută în pretenții, pârâtul ***** va compensa reclamantului taxa de stat în sumă de 11246,96 lei.
50. În conformitate cu art. 236, art. art. 238-241 Cod de Procedură Civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva lui *****, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, ca întemeiată.

Se încasează din contul lui ***** în beneficiul lui ***** suma de 18500,00 Euro (optsprezece mii cinci sute euro, 00 bani), convertiți în lei moldovenești conform cursului BNM la data executării hotărârii judecătorești, cu titlu de datorie și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 11246,96 lei (unsprezece mii două sute patruzeci și șase lei, 96 bani).

Se explică dreptul părților şi participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Russu Natalia